

[Gunnar Fog-Petersen.]

Produktion som den, der dengang fandt Sted, og som de ikke vidste Midler til at begrænse.

Selv om det ærede Medlem Hr. Hauch (*Formanden*: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds). — Jeg vil haabe, at jeg ved min Fortalelse har foregrebet Begivenhedernes Gang her i Tinget med Hensyn til Forretningsordenen — selv om det ærede 2det Medlem for 6te Kreds skulde have Ret i, at vi kunde bringe yderligere dansk Købekraft til Tyskland ved at standse danske Virksomheder, saa vilde det dog, selv om vi foretog en saadan Handling, kun være i et saa begrænset Omfang, at nogen Landbrugsoptimisme af gammeldags Art slet ikke kunde bygges derpaa. Der er jo ingen praktisk Landmand, som tror, at der er Muligheder for Eksport, som der var det i gamle Dage. Vi er i det praktiske Landbrug blevet alt for skeptiske i de senere Aar til at tro noget saadant. Det er lige saa lidt overbevisende som de Beregninger, det ærede Medlem opstillede over; hvad Beskæftigelse dansk Industri gav, thi de Tal, som det ærede Medlem forelagde os, er for enkle til fuldt ud at belyse saa sammensatte Ting, som det her drejer sig om.

I øvrigt er Forholdet det, at forøget Produktion i Landbruget slet ikke i samme Grad giver øget Beskæftigelse, som øget Indtægt og Velstand i Landbruget giver det. Den øgede Produktion behøver jo ikke, som jeg har paaapeget, at betyde øget Velstand, den kan betyde det modsatte. I Svinestalden foregaar den øgede Produktion praktisk talt uden at forøge Beskæftigelsen, og det samme gælder i Klostalden og til en vis Grad med Hensyn til Kornhøsten. Kun naar der er Tale om Roer og Kartoffler, giver en øget Produktion i høj Grad øget Beskæftigelse, og der har i høj Grad det System, vi har gennem Sukker- og Kartoffelordningerne, skaffet øget Beskæftigelse. Men den øgede Produktion i Landbruget kan løbe ret langt ud uden at kræve yderligere Arbejdskraft, og i hvert Fald løbe saa langt ud, som der i Øjeblikket, selv fra de mest optimistiske Synspunkter, er Eksportmuligheder for. Det lader sig derfor ikke gøre at begrunde en Formodning om, at Landbruget skulde kunne beskæftige Befolkningen i nævneværdig Grad, paa de Eksportmuligheder, som skulde være til Stede i Øjeblikket.

Hauch: Til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg

kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det er muligt, at det ærede Medlem er berettiget til at sige, at jeg har tillagt ham en Udtalelse, som han ikke har anvendt, og dersom det skulde være Tilfældet, saa beklager jeg det, men jeg tager ikke fejl med Hensyn til, hvad det ærede Medlem nu mente. Det ærede Medlem var bange for, at der ikke forelaa Eksportmuligheder til en Forøgelse af Produktionen. Ja, men, det er jo netop det Problem, som giver Anledning til Meningsudvekslingen. Jeg mener at kunne godtgøre, at en saadan Eksportmulighed foreligger, dersom man vil udnytte den; men det ærede Medlem viste jo gennem sin Fortsættelse, at han for sit Vedkommende nærer Betænkeligheder ved at udnytte den. Det gør jeg ikke. Naar det ærede Medlem henviser til, at man skal lytte efter de menige Landbrugeres Røster, er jeg ganske enig med ham, men jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at han kan lede gennem Sogne og Herreder, før han finder en Mand, som er enig med ham i, at Eksportmulighederne skal man være forsigtig med at udnytte, dersom de overhovedet er der, og det ærede Medlem vil jo ikke benægte, at de er til Stede: Derfor forstod jeg slet ikke den Tale, som det ærede Medlem førte her i Dag, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det ærede Medlem i hvert Tilfælde ikke kan tale paa de almindelige Landbrugeres Vegne, for hvem Spørgsmaalet om Udnyttelse af en lønnende Produktion er afgørende for deres Eksistens i Fremtiden.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Minister begyndte sin Tale med at sige, at vi havde jo nogle Hundrede Millioner Kroner mindre at købe for nu, end vi havde haft tidligere. Ja, det har vi, og vi har været tvunget ind i en Situation, hvor Mulighederne for en Opretholdelse af den store Landbrugsproduktion ikke var til Stede. Men det, der i Øjeblikket foreligger — den højtærede Minister var saa venlig selv at bekræfte det —, er jo netop, at Tyskland er villigt til at købe danske Landbrugsvarer i større Udstrækning end hidtil og er villigt til at betale dem, nemlig paa den Maade, hvorpaa Tyskland for Tiden er i Stand til at betale Vareindførsel: ved Salg af egne Varer. Her har vi netop denne Mulighed for en Øgelse af Eksporten, og derfor forekommer det mig, at den Betragtning, som den højtærede Udenrigsminister knyttede til den Kendsgerning, at vi havde mindre at købe for, har en mærkelig Baggrund, naar Forholdet er det,